

PERIÒDICH POLITICH VERMELL

II SALUT PÚBLICA II INTERESSOS POPULARS II ARTS Y LLETRES II

Redacció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 7, Barcelona

— VENTA: a 5 exemplars, 1 pesseta; Un número, 2 quartos. — Surte il·luminat ab tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, a 1/4 l'any; Estranger, 1/6

LA MORAL OFESA

Lo divendres de la setmana passada al matí se rebé en nostra redacció una citació del jutjat municipal del districte del Pi d'aquesta ciutat, pera que aquella mateixa tarde l'director de LA TRAMONTANA anés a declarar en un sumari obert per ofensas a la moral y a las bonas costums.

Comparegué nostre Director allí ahont se l'citava, y s'enterá ab no poca estranyesa de que haviam sigut objecte de novias caricias per part del Sr. Fiscal.

Nostres llegidors recordaran que en lo número d'avuy fa quinze dias publicavam una lamina baix lo titol de *Moralitat burguesa*, en la que s'posava de relleu lo procedir indigne de certs tipos que fingien moralitat baix capa de religio, y que pera satisfer sos vicis fan escarni de tota moral.

Donchs en aquesta lamina en que s'ridiculizavan los tipos d'immoralitat, en aquest dibuix en que ab lo fuet de la sátira se blavejava ja hipocresia y l'vici, lo Sr. Fiscal hi ha trobat ofensas a la moral y a las bonas costums, y prenent que l'jutjat municipal nos ho castigui ab una multa, ja que aquesta denuncia no pertany més que a la categoria de faltas d'imprenta, segons lo Códich Penal.

Los que s'hagin fixat en dita lamina, y la recordin, estem segurs de que, com nosaltres, esclafaran lo riulla al saber que ha pogut esser taxada d'ofensiva a la moral, y compendran tins ahont pot arribar l'excessiu zel d'un Fiscal quan se comensa a aficionar a un periòdich que pot estar més ó menos ben recomanat entre familia.

Lo judici de faltas está encara pendent, y aixis que tinga lloch ne donarem coneixement a nostres favoritzadors, avisantlos també de la sentència que recaygui.

Podrá nostra lamina referida haver portat ofensas a la moral, mes no será certament per sa publicació, sino per lo que després d'ella puga resultar en sa contra.

Y consti que no ns intrinquem més en aquest assumpto, porque malehit d'interés que tenim de fer perdre temps als Fiscals perseguint periòdichs, porque suposem que ja massa feyna deuen tindre a perseguir tants y tants lladregets y altres criminals com per Barcelona son la escama y terror de la gent honrada.

L' OBRER VENTURE

No hi ha res que fassi rodar tant lo cap com lo trobare en alguna altura. Aquesta es la cau-

ta de que ls que hi pujau no vulgan mirar als que quedan abaxi.

Los obrers no s'escapan d'aquesta llei general, y heus aquí per que no deuen enlayrar may a cap dels seus per demunt d'ells: al ferho lo menos que ls hi succeheix es dependres de elements que deixan de serlos útils.

Los obrers han probat d'enviar representants seus al municipi, a la Diputació provincial y a las Cortes. Y que ls hi ha succehit! Que ls obrers investits d'aquestos càrrechs may més han tornat a formar al costat seu, no han conseguit, donchs, altra cosa que dependres de uns quants homes que abans los hi eran útils y ara han deixat de serho, aixis si no se ls hi han tornat perjudicials.

Y lo meteix que ls hi ha passat en la política los hi ha passat també en aquesta gran engallinada coneguda ab lo nom de *Jurats mixtos*.

Y es que l'obrer se corromp ab son contacte ab la burgesia y acaba per adoptar los procediments d'aquesta.

Tal obrer va esser nomenat pera formar part del Jurat mixto que ha acabat pera fer la part dels fabricants, passant ell meteix a ser una especie de petit burges que viu demunt la esquina d'una dotzena d'intel·ligens explotats per ell.

(Que volen ferhi! Al home li sembla que dorm més tou quan te a algú sota d'ell.)

Quan los fabricants logran pescar a algun obrer d'aquestos, están d'alló mes contents. Lo guardan, com si fos un tresor, tancat dins d'una capseta, y no l'treuen més que en las grans ocasions.

Quan als burgesos los hi convé fer veure que están en bona armonia ab los obrers, treuen al obrer venturè de la capseta y l'presentan al públich.

Es de veure llavoras com aquest obrer s'explica, fent com que defensa ls interessos dels treballadors, y defensant realment los dels fabricants, no oblidant may de dir que parla en nom de trenta mil obrers, mes se guarda prou d'afegirhi que ls vintinou mil nou cents noranta nou voldrian veure'l penjat.

Quántas d'aquestas comedias havém vist a Barcelona, gracias a la venalitat d'alguns obrers que la massa general d'aquestos ha tingut lo desocert de posar per demunt d'ells!

N'hi ha d'altres que han comeniat per presentarse com a redentors de la classe obrera, a la que pretenen redimir per medi de las societats cooperativas, dirigidas y administradas per ells, per suposat; que després han frequentat los cercles dels fabricants, parlant d'ells tan malament com han pogut, y que han acabat per ser los més grans adúladors dels burgesos quan

algú d'aquestos los hi ha tirat un os pera taparli la boca.

Mes aquestos quan menos, quan en públich parlan, ja no ho fan en nom dels treballadors, sino que s'presentan com a fabricants y com a fabricants parlan.

Los fabricants saben lo molt que ls hi convé aprofitarse de tots aquestos dependiments de la classe obrera, com ho saben també ls partits polítics, y de aquí que uns y altres afalaguin als obrers que se ls empossan, posantlos en los llochs més visibles pera ferlos servir de reclam pera ls demés. Per aixó vevem los noms d'alguns d'aquestos obrers entre ls dels Comités més ó menos republicans, y sobre tot en las juntas dels Fomentos de la industria: pososament batejada ab lo nom de nacional.

Aquesta es la millor prova de la rahó que assisteix a la classe treballadora. L'afany ab que tots procuran fer veure que marxa d'acort ab ella.

Ja veuèu si n'hen de mal tots aquestos obrers venturers sortits d'entre la massa treballadora y que no tenen cap reparo en servir d'instrument als majors enemichs d'aquesta.

Aixó os deu servir d'escarniment. Quan veuèu un obrer que valgui, no os ne destéu enlayrantlo sobre vosaltres; ans be procuréu conservar lo vostre contacte pera que sia útil a la causa de vostra emancipació, no oblidant que la emancipació d'unes quantas individualitats, lluny de seros favorable, os es perjudicial, per quant tots los emancipats se tornan en altres tants enemichs vostres, ja perque ls hi remori la conciencia per haveros abandonat, ja per la por que tenen de que ls hi prenguéu lo plat de que han pogut apoderarse en lo convit de la vida.

Teniu sempre molt present que os fa més mal un obrer venturè aparentant defensar la vostra causa, que no pas tots los burgesos plegats atacantla.

SUBJEIAT

A DON PRÁDICES

Quan n'está a la oposició os astus y liberal, y per enllisar a dell del poder, ne té un gran do.

Quan de menar gana té, de fer promesas no s'canca; mes quan lo poder alçassa ja no s'recorda de re.

Y si li arriben a di' per què complit no procura, respon ab molta frescura, y què m'explican a mi?

Libertat deu que 'ns sol de
y lo que 'ns dona es polica
per totam sempre practica
lo suau del que fa

Com a conculant, si vol,
ni l' més avarit lo guanyo;
puig per les cometas a Espanya
pot ben dir que s' pinta tot

Si la premissa vol prova
de dir tan sola lo que passa,
ma l' para una mordaça
que ni la deixa prodr.

La llei deixo d' casto
semper que 'n seu mendo impera,
puig es raho justiciera
per ell, de del porque es.

Y en tant nosaltres equi
pasam miera a que espante,
ell a Madrid nos ha rasta
de ve mi fa ni la es.

Pepet Simóric

Ha comensat lo debat polític en lo Congrés.
Tot se reduhí a vuyt dies perduts de nou
en retreure arguments vells.

Una profunda divisió perturba actualment al
partit progressista, sobre si l' millor y més
prompte medi d' arribar a sos ideals es per la
legalitat o per la revolució armada.

Jo no vull donarhi opinió meua; pero si tin-
gues d' aconsellarlos, diria que ho anessin a
preguntar a 'n en Pidal.

Ell los explicaria allò del noble enemich que
combat ab las armas a la mà y l' cobart y tray-
dor que s' escuda ab la immunitat que li donan
los vots de sos electors.

Segons se 'ns assegura, alguns estanquers de
aquesta ciutat no sols segueixen fent lo negoci
de vendre 'ls paos triats ab un augment de preu,
sino que han fet extensió aquest negoci a las
cajettillas de cigarrats de 35 cèntims, d' Alicante.
De tal manera, que no hi ha medi de poder fumar
d' aquestas sense pagar un plus.

Això fa que 'ls que no cotem en l' intriguisme
tinguem de fumar una cosa que de tot té menos
tabaco.

No hi hauria medi per acabar ab aquest
abús?

Haverhi prou, mes aplicarlo ja es altra cosa.

A París hi ha actualment un plet entre una
de las donas de moda, Joana Genier, més co-
noguuda ab lo nom del *Petit Duch*, y sa bogada
Lamy.

Del compte d' aquesta resulta que aquella
bona noya porta camisas de batista que costan
150 pessetas vagi per aquells que no 'n portan
y mitjas de blonda de Chantilly de 250
pessetas lo parell no tot hom ha d' anar ni de
peu y cama.

Los meteixos que avuy contribueixen a pagar
aquest luxu de la *Petit Duch* perque se
amotilla a ser instrument de los plabers, l' hau-
rian deixat morir de fam si, sent Joana Genier,
no hagués estat més que un instrument
de treball.

Y viva la moralitat burgesa!

A París han establert la *dona-anunci*.
Donas molt ben vestidas y portant l' adre-
ssa de la modista o del sastre (perque a París hi ha
donas que s' fan vestir per sastres) que ha fet
lo vestit.

Y d' això n' diuen emancipar la dona! De
ferla servir de nitot.

Una de las banderas que figuravan en lo dar-
rer meeting d' obrers de Londres, portava
aquest ríol:

Volem justícia; no volem caritat!
Inteliusos! Los privilegiats podran fer caritat
als obrers sense feyna... mes justícia!
No veyeu que si s' fes justícia als treballa-
dors quedaria anulada la burgesia?

Que dimontri deuria succhir al alcalde y
alguns regidors de Carme, que al anar a inau-

gurar una taberna ne sortiren uns amidant los
carers ab son cos y altres cridant en Joseph ab
tanta eloquència, que semblava que tenien de
treure las tripas per la boca:

La devoció a la sanch de Deu pot trobarse ab
aquestos y pitjors miracles.

A Cádiz s' ha firmat una exposició a la reyna
regent demanant l' indult de tota pena pels sol-
dats sublevats lo 13 de Setembre últim.

Si, ja pots xiular...

La Audiencia de Madrid acaba de condemnar
a vuyt individus ex-polissos y empleats, en-
tre ells un capitán a varios anys de preseri y al-
tras penas per abusos en sos càrrechs, co los
que havian comés irregularitats.

Si per aqoi s' enginyessin de debó 'ls tribu-
nals, prou a tots nos hauria més lo pel que
no pas perseguint periodistas.

Un amic nostre aficionat a estadísticas ori-
ginals, nos fa saber que ab lo que s' ha gastat
en cera, música, pólvora en salvas, gori-goris
y demés favors per l' anima de D. Alfons, al-
ter un any que es al cel, n' hi hauria prou per
comprar un vestit nou y anpar una mesada a
tots los individus de cinquanta mil familias de
obres.

Com hincaran d' alegría, al saber la noti-
cia, tots los pobrets que no tenen pa!

Lo carli *Diario de Lerida*, que tant s' alegra
de nostras denuncias, acaba de tenir la meiteixa
sort ab lo fiscal d' aquella Audiencia.

Nosaltres, en cambi, sentim nos parcans y
li desirjem que surti en be de totas sas denuncia-
cias.

No faltaria sino que 'ls liberals no s' distin-
guissin dels carlins!

A la entrada del hivern en l' hemisferi Nord
de nostre planeta (me sembla que m' explico
com persona ilustrada) totas las cortas d' Euro-
pa que gastan Parlaments fan inauguració de
temporada (com los teatros) ab funció extraor-
dinars.

Y l' gefe del respectiu Estat, sia República o
monarquia, fa 'ls honors de la funció, com lo
Antonet o en Toni Grice en altres circos menos
nacionals, y censenya la mostra no ho prenguin
per mala part de com se farà la felicitat per un
quant temps al seu poble, segons voluntat del
tambe seu govern.

Donchs ara 'ns trobem que al obrirse 'ls par-
laments d' Europa, casi tots los sobirans han
fet declaracions en favor de la pau, mes dihent
que pera mantenir-la no hi ha com tenir forsa
soldats ben disposats a la guerra, per lo qual
casi tots los Estats augmentan sos exercits *pera
mantenir la pau*.

Y com això de la diplomacia es la última re-
finació del art del engany, ves qui se n' fia!

Lo cert es que, remenaghe altra volta la pa-
horosa qüestió d' Orient, cau de tantas ambi-
cions, la pau d' Europa s' ennuvola de veras.

No podrian saberse entendre 'ls pobles y su-
primir tots los tirans que ab sas incluas ambi-
cions volen llenarlos uns contra altres en abo-
minables guerres!

Aquest remey es l' únich, radical y segur,
que pot curarnos la repugnent malaltia de la
guerra, que fa que la humanitat se devori a si
meiteixa sens saber per que.

En cert lloch de la provincia de Girona va-
rem visitar temps enrera una fabrica ahont s' hi
molian milers de quintars de *sabo de sastre*,
pedra a que se li dona l' nom de *esteatita*.

Pregontant al fabricant a quin us destinava
tants polvos d' aquella pedra, puig que ni tots
los sabaters del mon podian gastarlos, nos res-
pongue ab la més gran naturalitat del mon:

— Pera barrejarlos ab la farina, a fi de que
pesi més.

En honor de la veritat havem de dir que qui
feya aquesta barreja no era l' fabricant a qui 'ns
referim; aquest no feva més que moldrets per
encàrrech d' altres.

Qui es capax de saber que es lo que 'ns fi-
quem al cos en lloch d' aliments?

A la presó de Córdoba cinquanta presos han
estat a punt de morir envenenats a causa de la
dolenta qualitat dels aliments.

¿Com ho facian los pobres contraristas pera
guanyar unas quantas pessetas, si no suminis-
tressin aliments de mala qualitat? Ells tenen
que presentarse a las subastas fent grans reboi-
sas pera evitar la competencia, y com un ó al-
tre té de pagar la diferencia, més just es que la
paguin los presos que no pas ells, mes es veritat:

Aixís com aixís aquells ja tenen demunt lo
pos de la llei, que mes los hi fa tenirhi també
lo dels contraristas!

A propòsit de presos.
La Renaixensa parla de certs abusos comesos
en la d' aquesta ciutat, que no poden anar ni
ab rodas.

D' alguna cosa com de presos que estan nuets
com sa mare 's va parir y que no tenen més
jas que l' que ells meteixos se fan ab llurs ex-
crements.

Es veritat que 'ls tals presos, ademés de ser
criminals, son bojos.

No valen donchs la pena de que ningú se
ocupi d' ells, com no sia pera portarlos al gan-
nyet quan stan morts.

Lo Crit de la Patria, copiant un sueltito de
la *Bantera Social*, en que aquesta s' queixa de
que 'ls republicans han enganyat al poble, diu
que 'ls carlins may l' han enganyat.

Que ho digan los infelissos que anavan al
combat ab aquell escapulari que deya a las ba-
las *Detente, que el corazón de Jesús está con-
migo*, y que se n' anavan a centenars al altre
mon com si tal escapulari no portessin.

Que ho digan los bens quina llana esquila-
van y esquilan encara en benefici propi llurs
presesos carlins.

¿Quina 'ls carlins no han enganyat al poble!...

(Qui batra!

Lo Correo Cotaán y La Veu de Montserrat
se tiran los plats pel cap que es un gust.

Vaja, estimats germans en Cristo, ahont
guardéu aquella mansuetut de que tant os va-
naglorieú.

No veyeu que aixó de barallarse com boge-
deras los carcas de levita ab los de sotana no es
gayre edificant!

La Federación Iberica, que s' publica a Ma-
drid, ha descubert que l' socialisme data de
Amílcar Barca (?), 220 anys abans de nostra
era; que va ser intentat en 1557, regnant Felip
II (?), y que va ser practicat en 1701, en
temps de Felip V, per las *Germanias de Cast-
ella* (!!).

Y quinas cosas descubriexen los sabis de
Madrid!

No 'ls descubriments de Mr. Pasteur son mes
certs ni mes trascendentals.

No es veritat que hi ha cosas que fan riure?

Marcelino Gahizo ha sigut condemnat a pagar
125 pessetas per haver robat tres *figas de
mora* tassadas en nou cèntims de peiseta.

Esperem ab ansia saber la pena imposada als
irregularisadors dels milions de Cuba, de las
Filipinas, de Madrid, etc., etc., etc., etc.

Mes lo més probable es que tots los milions
que s' troban a faltat en las caixas del Tresor
s' hagin fos ó evaporat per ells sols.

Ja veurán com al cap d' avall no s' troban los
irregularisadors.

La gula es insaciable.

Fa ja molts sigles, que l' home menja la cara
del animal més útil y treballador: la del bou.

Desde fa alguns anys ha comensat a menjar
la del animal més noble: la del caball.

Y ara resulta que la alemanys venen ja pu-
blicament, trobania molt apesitosa, la carn del
animal més fidel: la del gos.

Despres de aquestos exemples, aneu fent ser-
veys al home pera que os los pagui devorant-
vos.

Las nostras moltas ocupacions nos feren im-
possible poder assisir lo dimecres de la setma-
na al estreno de *Lo Borden*, drama d' en Joseph
Roca y Roca, a que haviam sigut atentament
invitats per l' autor, y que agrahim.

Sabem, no obstant, que la obra tingué bon
éxit, com no era menos d' esperar donada la re-
putació literaria del Sr. Roca.

S' ha publicat lo quadern 10 de la obra Pi y Margall y la política contemporánea, que abasta d'èxit ve donant a llum la casa editorial de Ullastres d'aquesta ciutat.

Lo creient interès que s' va desenvolupant en aquest llibre a mida que va avançant cap als aconteixements polítics de nostres temps, fa que tinga sobradament meregut lo favor que l' publicà hi dispensa.

CORRANDES

De cançons he n' cantades si no he per lo Fiscal, de cançons he n' cantades que no las heu sentit mai.

Las corrantes son corrantes, las corrantes son cançons, las que jo cantar voldria no li agradarian prou.

Al hivern canben les fulles y l' vent las fa rodolar, las que avuy segurs se creuen vieldra temps en que canben.

A Colliure hi fa bon viure, a Argelès qui té diners, y en lo bon qui més treballa es qui viu més malament.

La meua burra y l' Govern paxien d' un mateix noi, per més que se 'ls digui ara no se 'ls pot fer canviar.

Las aretes mantenen l' arbo, y l' mantenen tan superbi, que creu que pot mantenirse sens necessitat d' aretes.

Lo prometre no la pobre, totch dir los governans, nos prometen mil reformes y may nos ne donan cap.

Pera política Madrid, pera alcaldes Barcelona, pera mortres de fami qualsevol provincia es bona.

Unas comissions de bestos, reverents y jesuítas vestits de persona recorren la barriada del Poble Secch acompanyats de municipals ó serenos, y pidolans caritats pera fer una iglesia en aquell costat de Barcelona, que per ara té encara la sort de no tenir filatures de llana de castell ahont poder pasturar la ànima.

No s' planyen influencias ni arditos pera fer afuixar la mosca als feligresos en projecte, mes aquestos son tan ginsos en ficarse má a la burxaca, que la recaudació va més morta que la causa dels carlins.

Celebrém que no s' hi deixin caure en la enganxeta mística, y que preferixin un trago més pel cos que la esperança de set carretadas d' auvals pera la ànima.

En la plassa N. de la Bisbal hi viu una familia que fa molt bombo de catolicisme, coneguda ab lo nom de P., y en la qual hi abundan las aficions a esbaltolar al mestre de la escola laica sempre que passa per devant d' aquella casa.

Los qui vulgan saber algo d' aquesta familia recatecoliquíssima, que escolti lo següent fet: Era un carnicer d' ofici que havia pogut arrebregar 38 onzas a copia de molts traballs, y las guardava ben arrencadadas, no sabent lo cau shont eran ningú més que ell y la seva dona. La catòlica familia P. vivitava la casa, y sabent lo de las 38 onzas, digueren a la dona del carnicer que ella las guardarian, que aixís las tindrian més seguras que a casa seva meteix. Accedí la bonificació de la dona, y entregá ls quartos.

Se posá luego malalt lo marit, y próxim ja a la mort, cridá dos bons amichs pera fer testament, y ls digué que deixava per la familia aquells diners, afeigintli de pax shont tenian de anar a trobarlos. Com no 'ls trobaren allí, tornaren a dirho al malalt; aquest cridá a sa muller, y aquesta digué ahont eran. Correren los amichs del malalt a casa de la familia catòlica, y al dir que hi anavan en recado del marit y la muller, negaren los diners barra a barra. Acudí luego la dona, y després de molts peripecies llargas

de contar, y quan ja l' marit era ditxh, no entregaren més que 30 onzas de las 38 que tenian pera guardar.

Ara bé; no li convidria més a la catòlica familia P., que en lloch d' esbaltolar al mestre de la escola laica les exàmen de conciencia y procurés tornar los 38 duros irregularitats a la familia del carnicer?

Los burrots negres de Manlleu estan que treuen la anima per la boca al vespre que a pesar de tota sos brams sagrats la propaganda anticlerical s' estent més cada dia per la vila y 's amenassa la menjadors pitjor que la filoxera a las vinyas.

Lo grupo anti-clerical es més numerós cada dia, la venda de periódichs herejes aumenta, y está a punt d' obrirse una escola laica.

¡Recivisto! D' aixó ja casi n' hi ha pera tirar lo solista al loch.

Mira si la saben llarga alguns membres de la junta de la Joventut Católica de Castell del Valles!

No han tingut la santa humorada d' anar a ferse un tip de botifarra a la esquena dels altres socis, pagant lo tiberi del fondo comú?

Mes ja ho entench. Aquestos catoliquíssims jovers de la Junta deuen volguer enviar que algun company los hi dongui botifarra...

Y per aixó se la prenen sol.

Lo rector de Carme ha donat una pila de grossas d' indulgencias a las llanudas ovelles que han anat tota una novena a escoltarlo com feya propaganda pels periódichs liberals dibentne pestes.

Y ara ab unyas quantas dotzenas més que jo n' dongui pels que m' illeixen, queda tothom content y enganyat.

Es a dir, enganxats no més hi quedan los llanuts.

L' esgarrapa-cristos de Vallmoll no vol esmenarse, y sos feligresos tractan d' acudir al arcabise de Tarragona pera que 'ls tregui aquella bona pesa del poble, que tot ho fa anar en renou, sobre tot tractante de faldillas. Pero no hi ha en tot lo poble cap marit de geni!

En una reunió pública de lliure-pensadors d' Igualada s' acordá crear un centre destinat a curar la capellanita de dita vila.

Al saberho 'ls corbs negres llenxaren crits horribles desde l' costi sagrat, y anunciaren que tots a quellu que per tal objecte s' reunian eran lletjos, negres, portavans cua y feyan pufos de tofre.

Alguns feligresos encara estan malalts del susto.

Y algunas feligresas aseguran que aixó de las cías ho saben del cert, porque ellas las han vistas.

Y fins n' han tastat.

A pesar de tots los esforços del rector de la Torredembarra pera que sortís tot lo poble a rebre unyos missionistas, no recullí més que un devot y mitj, sent aquest últim l' alcalde, que va esperarlos devant de casa la vila. ¡Pobre enganxa-animas! ¡Com se li esguerra la collita de la llana!

Diu lo diari de Paris La France: «Ja poch temps la senyora N. envia a un tapicer, pera pagar un seu deute, un pagare de mil franchs acompanyat l' altre per l' abat Roussel, director de la casa d' hostes de Auteuill, de fe anys de edat. L' secretario, tenient que la firma fos falsa, aná a consultar sos dubtes ab un magistrat. Consultaren al abat Roussel, y aquest respongué per telégrafo que la firma era falsa, y, no obstant, un pèrit declará que era veritable.

«Lasorras van agafar a la senyora N. Aquesta dona té una munta de explicacions. Posada en un pensionat per lo digno superior, resultá al cap de poch temps estar emborrassada. Lasorras l' abat Roussel, para desfogare de ella, li va succeure un pagare de mil franchs a la orde.

«La comissaria del Sena, al tenir noticia dels rumors que corrien, ha encetó obrir una informació sobre aquest assumpte.»

Si la justícia comença a ficar lo nas en aquestas cosas, ja podem comensar a taparnos lo nostre, porque no acabarà may de descubrir porquerias. Tantas son las que hi ha entre certs capellans directores de colegis y las educandas ó educandos, que en mjeria de setze

no son gayre escrupulosos los homes de sotana! Mes la culpa de tot aixó la té qui confia las ovelles a la guarda del llop.

ANECDOTAS

Lo duch d' Orleans, guillotinat lo 6 de Novembre de 1793 era tot un valent; com ho demostrea lo següent fet:

Un dia li contaren un gran insult que 'l compte d' Aitons havia fet a la duquesa de Borbon, germana de aquell.

—Quina sort tinch de no ser ni l' seu pare ni l' seu marit.—digué l' duch.

La esposa de aquest meteix duch, en los primers temps del seu matrimoni, estava molt enamorada del seu marit, y hi havia poch regon del Palays-Royal que no haguessin sigut testimoni de aquell amor.

Un dia 'ls dos esposos anaren a visitar a la duquesa viuda que estava malalta. Durant la conversa, aquesta s' quedá dormida y l' duch y la duquesa volgueren diversirse donantse una nova proba de venir als peus del llit de la malalta. Aquesta s' desperia en mitj de aquellas demostracions de carinyo y digué a la nora:

—Senyors, us estava reservat lo fer que un se avergonxia del matrimoni.

Una senyora de Montpensier de las derrerias del sigle passat, trovante algunas vegadas sense cap de las sevas llamas, se feya posar las sabates per algun dels seus paties, y després li preguntava si li podriashi havia tingut alguna tentació. Lo patie responia que sí, y llavors la princesa li donava algunas monedas de cinch franchs pera que pogues anar a ferse passar la tentació que ella li havia causat.

Aquesta bona senyora, ja que feya l' mal, pagava a lo menos las medicinas.

SINONIMIA

La nova gran d' en Marral, moventes tot per dinar feya, li lavay le senyora y li treuca una flor. NAB DE T. P.

ENDEVINALLA

Ventre tu que tinch dos ulls sense persona lo se, y tinch fulles, y també serviras per treure embullis. Mowaga y no tinch falcat, tinch un clar que m' la anar just, y si lo no buxaca no gont podran amercarme avuy. J. Minko

LOGOGRIFFO NUMERIC

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9 = Senyólm d' un torero.
1 2 3 4 5 6 7 = Una planta.
5 6 1 2 3 4 5 = Una lletre.
1 2 3 4 5 = Carer de Barcelona.
2 3 4 5 = Nom d' home.
1 2 3 4 = Ciutat de Catalunya.
1 2 3 4 5 = Habitant d' una nació d' Europa.
8 7 = Una dona musical.
4 = Una consonant. J. Pico

GEROGRIFFICH

I
NAP
ZI
100 100
IM IM IM
Un LLANERO

SOLUCIONS

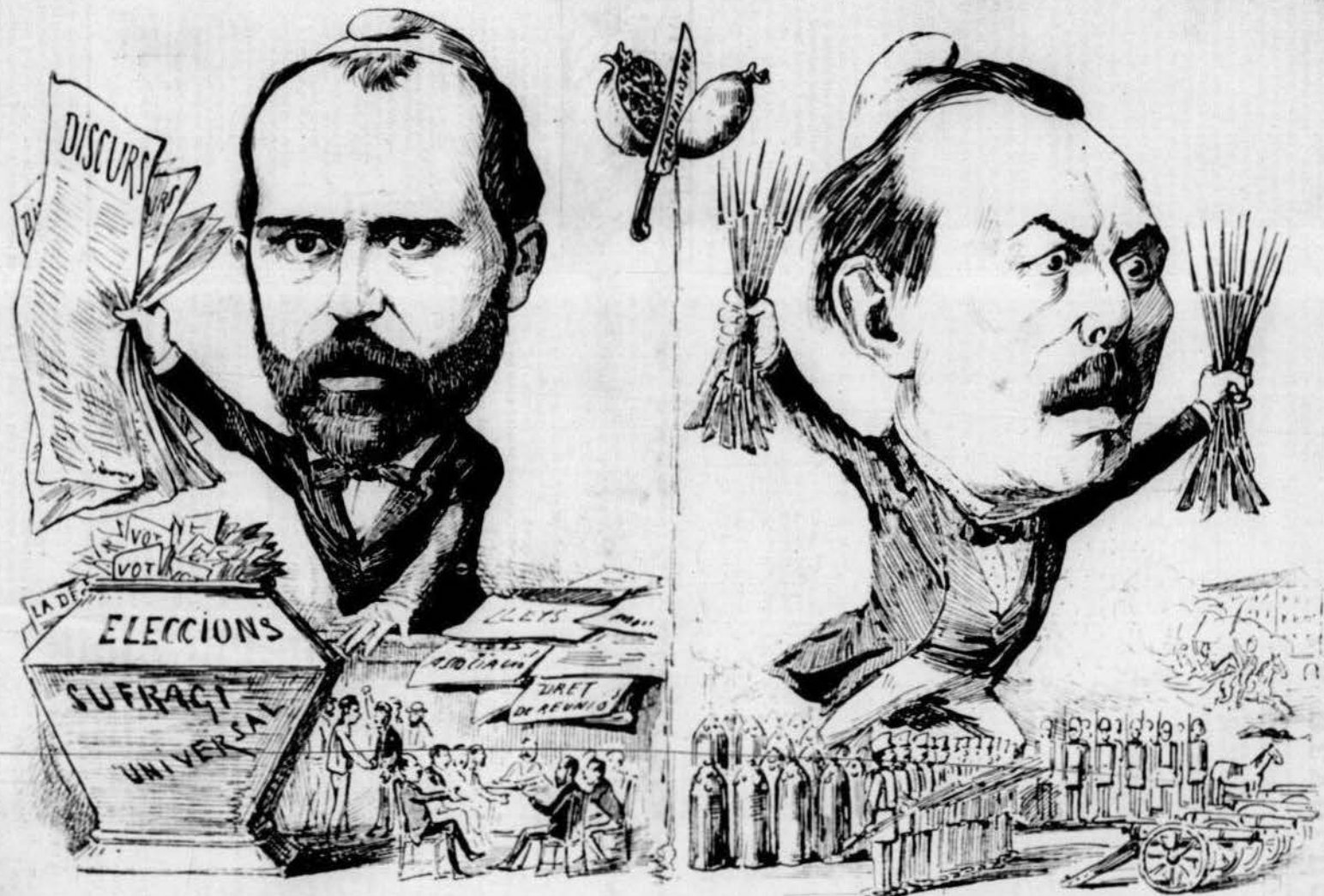
2 LAS CARTAS DEL NÚMERO PASADO
XARADA.— Por co-ter-er.
ROMA.— C. Pap. París. Cardons. Poma. Ana. G. Gerolaficis.— Ecu y tres et lo punt de las donas.

Tipografía LA ACADEMIA, Ronda de la Universidad, 4. Barcelona

LA REVOLUCIÓ

Se ven a dos rays en los kioscos de la Rambla y en casa 'ls correspondents de LA TRAMONTANA.

UN PARTIT PARTIT

Diu aquest que això es guanyat tan sols ab legalitat.

Y aquest no està per pamplinas y prepara otras joguinas.